

МОНОЛОГ ЛЮДИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ - Джерело

Написав Оксана Коломійчук
Вівторок, 06 грудня 2011, 05:04

Я потребую не жалю і сліз,
Й печаль в твоїх очах мені не треба.
Мої гріхи Христос на хрест возніс,
Й моя душа також жадає неба.

Життя я можу мати в повноті,
Так, як і ти, любити й знати Бога.
І дні не пролітають в марноті,
В проблемах круговерті чи тривогах.

Можливо, я не вмію говорити,
Та чує Бог усі мої прохання.
В свій час прийду я у Небес блакить,
Без сумніву це знаю, без вагання.

Нехай не виглядаю я , як всі,
Не вмію ні читати, ні писати,
Та Богові співаю я пісні,
Щоб серцем і душею прославляти.

Й нехай ходити так, як всі, не можу,
Без інвалідного візка не обійтися,
Та можу розуміти волю Божу,
І від гріха як, знаю, берегтися.

Не сліз я потребую, не жалю,
Я хочу прийняття і спілкування.
І часто в тиші Господа молю,
Щоб ти зробити міг це без вагання.

Мене таким, яким я є, люби,
Знайди і час, й бажання послужити.
Повір мені, з тобою ми б могли
Твоє й моє життя благословити.